

در مکروهیت استعمال و شرب دخان (مانند سیگار و چپق و غلیان)

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

کتاب گنجینه حدود و احکام باب سی و هشتم - صفحه 292

باب سی و هشتم

در مکروهیت استعمال و شرب دخان (مانند سیگار و چپق و غلیان)

حضرت عبدالبهاء در لوح احبای طهران میفرماید قوله تعالی: "یکمعنی از معانی شجره ملعونه دخانست که مکروه است و مدموم و مضرّ است و مسموم تضييع مال است و جالب امراض و ملال."

و در لوح محمد حسین وکیل بغدادی نازل قوله العزیز: "مرقوم نموده بودید که بوصول مکتوب دخان احباً فوراً ترک نمودند و دخان ملفوف را از دست انداختند فیالحقیقه ضرر و زیان این دود بی نفع و سود واضح و مشهود است. اجسام را بکلّ معلول نماید و اعصاب را رخاوت و سستی بخشد و دماغ یعنی مغز را از احساسات علویّه ممنوع نماید. اوقاتی بشریش بیهوده بگذرد و اموال بیجا صرف گردند تشنگی بنشانند و نه گرسنگی زائل کند. شخص عاقل البتّه ترک این مضرّ هائل نماید و همواره بآنچه سبب صحتّ و سلامت است پردازد."

ORIGINAL

و در لوح تنزیه و تقدیس میفرماید قوله العزیز: "... و اما منہیات دیگر کہ ضرر فوری ندارد ولی تأثیرات مضرّہ بتدریج حاصل گردد آن منہیات نیز عند اللہ مکروه و مذموم و مدحور ولی حرمت قطعی منصوص نہ بلکہ تنزیه و تقدیس و طہارت و پاکی و حفظ صحّت و آزادگی مقتضی آن؛ از آنجملہ شرب دخانست کہ کثیف است و بدبو و کرہست و مذموم و بتدریج مضرّتش مسلم عموم و جمیع اطباء حاذقہ حکم نموده اند و تجربہ نیز گردیدہ کہ جزئی از اجزاء مرکبہ دخان سمّ قاتل است و شارب معرض علل و امراض متنوعہ. این است کہ در شربش کراہت تنزیہی بتصریح وارد ... مقصود این است کہ شرب دخان عند الحقّ مذموم و مکروه و در نہایت کثافت و در غایت مضرّت ولو تدریجاً و از این گذشتہ باعث خسارت اموال و تضييع اوقات و ابتلاي بعبادت مضرّہ است. لهذا نزد ثابّان بر میثاق عقلا و نقلا مذموم و ترک سبب راحت و آسایش عموم و اسباب طہارت و نظافت دست و دہان و مو از تعفنّ کثیف بدبو است." (جلد اول مکاتیب صفحہ ۳۲۶)

بیانات مبارکہ در اینخصوص بسیار و برای انتباہ آنچه نقل و مندرج گردید کافست طوبی لمن تنبہ و عمل بما امر من لدی اللہ الغفور الرحیم.